

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D., v právní věci **žalobkyně: Z. H . ,** bytem „X“, **proti žalované: České správě sociálního zabezpečení,** se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č. p. 25, PSČ 225 08, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2012, č. j. „X“, o starobním důchodu,**

t a k t o :

- I. Řízení se **z a s t a v u j e.**

- II. Žalovaná **j e p o v i n n a z a p l a t i t** žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **182,-Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě ve znění jejího doplnění ze dne 7. 12. 2012, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 30. 10. 2012, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 5. 2012, č. „X“, kterým jí žalovaná zamítla žádost o přiznání starobního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 28 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), a s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009.

V reakci na podanou žalobu následně žalovaná podáním ze dne 18. 1. 2013 sdělila soudu, že na základě žalobkyní dodatečně předložených dokumentů dospěla k závěru, že žalobkyně prokázala dostatečnou dobu pojištění v rozsahu 26 roků a 131 dnů, čímž žalobkyně splnila podmínky pro nárok na přiznání starobního důchodu od dne 17. 10. 2009. Vzhledem k této skutečnosti žalovaná soudu sdělila, že v případě žalobkyně bude provedena submise, tj. znovu bude rozhodnuto o dotyčném nároku žalobkyně, přičemž tím bude plně vyhověno předmětné žalobě. V návaznosti na toto tvrzení pak žalovaná soudu v intencích jeho výzvy ze dne 23. 1. 2013, č. j. 78 Ad 17/2012 – 27, vydané ve smyslu ust. § 62 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zaslala své rozhodnutí ze dne 7. 2. 2013, č. j. „X“, jímž rozhodla ve věci žádosti žalobkyně o přiznání starobního důchodu,

a to tak, že od 17. 10. 2009 žalobkyni přiznala starobní důchod ve výši 919,-Kč měsíčně. Zároveň žalovaná soudu navrhla, aby soudní řízení bylo ve smyslu ust. § 47 písm. b) s. ř. s. zastaveno.

Za nastalé situace proto soud vydal dne 28. 2. 2013 pod č. j. 78 Ad 17/2012 - 34 výzvu dle ust. § 62 odst. 3 s. ř. s., kterou žalobkyni vyzval, aby ve lhůtě 1 týdne sdělila, zda je postupem žalované, tj. rozhodnutí o tom, že žalobkyni se přiznává starobní důchod od 17. 10. 2009 ve výši 919,-Kč měsíčně, uspokojena či se má v řízení pokračovat. V této výzvě byla žalobkyně dále mj. poučena o tom, že předmětnou žalobu díky změně postoje žalované může vzít zpět a také že pokud žalobkyně na zasílanou výzvu nebude nijak reagovat, bude mít soud za to, že byla novým rozhodnutím žalované ze dne 7. 2. 2013 zcela uspokojena. Na tuto soudní výzvu žalobkyně zaslala podání ze dne 11. 3. 2013, které soud obdržel dne 13. 3. 2013, v němž výslovně uvedla, že s novým rozhodnutím žalované ze dne 7. 2. 2013 souhlasí s tím, že požaduje náhradu nákladů řízení.

Podle ust. § 62 odst. 1 s. ř. s. platí, že dokud soud nerozhodl, může žalovaný vydat nové rozhodnutí, jímž žalobce uspokojí, nezasáhne-li tímto postupem práva nebo povinnosti třetích osob. Odst. 4 téhož ustanovení pak zakotvuje, že soud řízení usnesením zastaví, sdělí-li navrhovatel, že je uspokojen, přičemž soud řízení zastaví i tehdy, nevyjádří-li se takto navrhovatel ve stanovené lhůtě, jestliže ze všech okolností případu je zřejmé, že k jeho uspokojení došlo.

V předmětném případě dospěl soud k závěru, že žalobkyně byla rozhodnutím žalované ze dne 12. 12. 2011 zcela uspokojena, jak ostatně k výzvě soudu výslovně uvedla sama žalobkyně, neboť žalobkyně žalobou brojila proti zamítnutí žádosti o přiznání starobního důchodu, přičemž žalovaná v průběhu soudního řízení své rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobkyně o přiznání starobního důchodu zrušila a současně rozhodla o tom, že žalobkyni náleží od 17. 10. 2009 starobní důchod ve výši 919,-Kč měsíčně.

Soud proto ve smyslu ust. § 62 odst. 4 věty druhé ve spojení s ust. § 47 písm. b) s. ř. s. ve výroku ad I) řízení o dotyčné žalobě zastavil.

Výrok ad II) o náhradě nákladů řízení má oporu v ust. § 60 odst. 1 v návaznosti na odst. 3 věty druhé s. ř. s., podle které platí, že pokud bylo řízení zastaveno pro uspokojení žalobce, má žalobce proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

Z tohoto důvodu soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení náhradu nákladů řízení, jež žalobkyně důvodně vynaložila v řízení před soudem, v celkové výši 182,-Kč. Tyto náklady představují žalobkyni vynaložené náklady toliko za poštovné [26,-Kč za podání žaloby; 65,-Kč za odstranění vad žaloby (2,50 Eur při kurzu k 15. 4. 2013 1,-Euro/25,865,-Kč); 91,-Kč za podání ze dne 11. 3. 2013 (3,50 Eur při kurzu 1,-Euro/25,865,-Kč)], neboť jiné náklady podle obsahu soudního spisu žalobkyni nevznikly, přičemž žalobkyně k výzvě soudu ze dne 19. 3. 2013, č. j. 78 Ad 17/2012 - 37, tyto náklady ani neuplatnila spolu s jejich doložením.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 15. dubna 2013

JUDr. Markéta L e h k á, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová